

Muudetud suunised lepingu piiride kohta

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

UUS: Suunis 0 – Lepingu piirid

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei peaks käsitlema lepingupiire kindla ajahetkena, vaid lepingusse kuuluvate kindlustusmaksete ja kohustuste ning lepingusse mittekuuluvate kindlustusmaksete ja kohustuste piirina. Lepinguga seotud kindlustusmaksete ja kohustustega seotud rahavoogude prognoosimisel tuleks kasutada realistlikke eeldusi, mis tähendab, et rahavoogude prognoos võib ületada delegeeritud määruse artikli 18 lõikes 3 osutatud mis tahes kuupäeva.

MUUDETUD: Suunis 5 – LEPINGU OSADEKS JAOTAMINE

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid hindama, kas tunnustamiskuupäeval on võimalik jaotada lepingut osadeks, ja igal hindamiskuupäeval kaalutlema, kas on toimunud varasemat hindamist mõjutavaid muutusi.
3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid arvestama, et lepingut võib lepingu piire silmas pidades jaotada osadeks, kuid üksnes juhul, kui vähemalt kaks lepinguosa on riski poolest samaväärsed vähemalt kahe lepinguga, mida võiks müüa eraldi. Käesoleva suunise kohaldamisel tuleks kaht lepingut pidada riski poolest samaväärseks, kui lepingute majanduslikus aspektis ei ole märgatavaid erinevusi seoses kindlustus- või finantsriskiga, mida kannab kindlustusandja.
4. Olenemata eelmisest punktist, kui lepingu kõigil osadel on sama lepingupiir, võivad kindlustusandjad lihtsustatud lähenemisviisina kaalutleda, et lepingupiiride määramiseks ei pea jaotama lepingut osadeks.
5. Kui valikuõigus või tagatis hõlmab mitut lepinguosa, peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad otsustama, kas lepingut saab jaotada osadeks või kas tuleks see seostada lepingu asjakohase osaga.
6. Kui direktiivi Solventsus II kohaselt peetakse lepingut kindlustuslepinguks, peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvestama kõiki lepingu eraldatud osi, millest tulenevad kindlustus- või edasikindlustuskohustused.
7. Kui leping on osadeks jaotatud lepingu piiride hindamise eesmärgil, tuleks iga osa kohelda iseseisva lepinguna.

KUSTUTATUD: Suunis 6 – Lepingu majanduslikule küljele avalduva märgatava mõju tuvastamine

UUS: Suunis 6A – Lepingu majanduslikule küljele avalduva hüvitiste finantstagatise tuvastamine

8. Määramisel, kas finantstagatisel puudub märgatav mõju lepingu majanduslikule küljele, peaksid kindlustus- ja edasikindlusandjad arvestama kõiki lepingust tuleneda võivaid rahavooge.
9. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid arvestama, et hüvitiste finantstagatisel on lepingu majanduslikule küljele märgatav mõju, ainult siis, kui finantstagatis on seotud tulevaste kindlustusmaksete maksmisega ja tagab kindlustusvõtjale märgatava finantseelise.
10. Määramisel, kas finantstagatis annab märgatava mõju lepingu majanduslikule küljele, peaksid kindlustus- ja edasikindlusandjad kaalutlema ulatust, kui palju peaks kogu tulevaste rahavoogude kogum eeldatavasti märgatavalt muutuma ilma finantstagatiseta. Kindlustusandjad saavad seda hinnata kvalitatiivselt või kvantitatiivselt.
11. Kvalitatiivsel hindamisel tuleks kaalutleda, kas finantstagatisega lepingu rahavoogude struktuur (risk, ajastus ja summa) erineb selgelt finantstagatiseta lepingu omast.
12. Kvantitatiivne hinnang peaks põhinema sellel, kas finantstagatisega ja finantstagatiseta sõlmitud lepinguga seotud kõigi tulevaste kohustuste väärtuse suhteline erinevus (edaspidi „finantstagatise väärtus“) eeldatava nüüdisväärtuse alusel on märgatav. Finantstagatiseta kohustuste väärtuse arvutamisel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad lähtuma rahavoogudest, mis võrduvad summaga, mis makstaks ilma finantstagatiseta. Lepingute korral, mille hüvitised sõltuvad turutingimustel saadavast kasumist, peaksid kindlustusandjad eeldama hüvitisi, mis on kooskõlas asjakohase riskivaba intressimäära tähtajalise struktuuriga, mida kasutatakse direktiivi Solventsus II artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks, ilma volatiilsuskoefitsiendita ja kattuvuse kohandamiseta. Finantstagatisega kohustuste väärtuse arvutamisel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad hindamisel arvestama finantstagatisest tulenevat mis tahes garanteeritud hüvitist. Sellel hindamisel on asjakohane nõuetekohaselt arvestada valikuõiguste ja tagatiste ajaväärtusi.

UUS: Suunis 6B – Kindlustatud isikut negatiivselt mõjutava ja lepingu majanduslikule küljele märgatavat mõju avaldava määratletud ebakindla sündmuse kindlustuskatte tuvastamine

13. Määramisel, kas kindlustatud isikut negatiivselt mõjutava määratletud ebakindla juhtumi kindlustuskattel (edaspidi „kindlustuskaitse“) puudub lepingu majanduslikule küljele

märgatav mõju, peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvestama kõiki lepingust tuleneda võivaid tulevasi rahavooge.

14. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid arvestama, et kindlustuskaitse on lepingu majanduslikule küljele märgatav mõju, ainult siis, kui kindlustuskaitse on seotud tulevaste kindlustusmaksete maksmisega ja tagab kindlustusvõtjale märgatava finantseelise.
15. Määramisel, kas kindlustuskaitse annab märgatava finantseelise, peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad kaalutlema ulatust, kui palju peaks kogu tulevaste rahavoogude kogum eeldatavasti märgatavalt muutuma ilma kindlustuskaitseta. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad saavad seda hinnata kvalitatiivselt või kvantitatiivselt.
16. Kvalitatiivsel hindamisel tuleks kaalutleda, kas kindlustuskaitsega lepingu rahavoogude struktuur (risk, ajastus ja summa) erineb selgelt kindlustuskaitseta lepingu omast.
17. Kvantitatiivne hinnang peaks põhinema sellel, kas kindlustuskaitsega ja -kaitseta sõlmitud lepinguga seotud kõigi tulevaste kohustuste väärtuse suhteline erinevus (edaspidi „kindlustuskaitse väärtus“) eeldatava nüüdisväärtuse alusel on märgatav. Kindlustuskaitseta kohustuste väärtuse arvutamisel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad eeldama, et kindlustuskaitse puudub. Kindlustuskaitsega kohustuste väärtuse arvutamisel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad kaalutlema kõiki kohustusi. Selle hindamise seisukohast on mõnel juhul oluline kaalutleda võimalikke tulevikustsenaariume.

UUS: Suunis 6C – Kaitse või finantstagatise märgatava mõju ümberhindamine

18. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid peaaegu alati hoidma lepingu piirid konstantsena kogu lepingu kehtivusaja jooksul. Delegeeritud määruse artiklis 29 määratletud väliskeskkonna muutuste ja lepingutingimuste muutuste tõttu võib siiski olla vaja muuta lepingu piire.
19. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei pea igal hindamiskuupäeval uuesti hindama, kas kindlustuskaitse või finantstagatise on märgatav mõju. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid selle ümberhindamise siiski tegema, kui on viiteid, et see võib viia teistsuguse järeltulemiseni. Eelkõige peaksid kindlustusandjad majanduskeskkonnas toimuvate muutuste hindamiseks võrdlema praegust majanduskeskkonda majanduskeskkonnaga praeguste lepingupiiride määratlemisel hindamise ajal ning tegema ümberhindamise ainult siis, kui need muutused on äärmuslikud. Sel eesmärgil ei tohiks Solventsus II direktiivi artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks kasutatava asjakohase riskivaba intressikõvera muudatusi, mis on vähem äärmuslikud kui standardvalemi intressimäära stress, pidada äärmuslikeks.

20. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid pärast ümberhindamist muutma lepingu piire üksnes siis, kui ümberhindamise tulemusel jõutakse selgelt teistsugusele järeldusele kui praeguste lepingupiiride määratlemise hindamisel.
21. Kui kindlustuskaitse või finantstagatise märgatava mõju ümberhindamine tingis lepingupiiride muutuse, mis avaldab olulist mõju kindlustustehniliste eraldiste hindamisele ja kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõimele, peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad sellest muudatusest viivitamata teatama järelevalveasutusele. Lisaks peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad käsitama seda olulise muudatusena, nagu on osutatud delegeeritud määruse artikli 312 lõikes 3, ja lisama selle samas artiklis nimetatud aastaaruandesse, sealhulgas koos ümberhindamise üksikasjaliku kirjelduse ja selle mõjuga kindlustusandja maksevõimele.
22. Vastasel juhul ei tohiks hinnang, kas kindlustuskaitse või finantstagatise on märgatav mõju lepingu majanduslikule küljele, muutuda.
23. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei tohiks hinnata uuesti lepingupiire eri stsenaariumide korral, mida kasutatakse parima hinnangu arvutamiseks simulatsioonimeetodite abil, ega solventsuskapitalinõude arvutamiseks kasutatud stressistsenaariumide korral.

Järgimis- ja aruandlusnõuded

24. Käesolev dokument sisaldab määruse (el) nr 1094/2010 artikli 16 kohaselt väljaantud suuniseid. selle määruse artikli 16 lõike 3 kohaselt on pädevad asutused ja kindlustusandjad kohustatud võtma mis tahes meetmeid, et kõnealuseid suuniseid ja soovitusi järgida.
25. Pädevad asutused, kes käesolevaid suuniseid järgivad või kavatsevad hakata neid järgima, peaksid lisama need asjakohasel viisil oma reguleerimis- või järelevalveraamistikku.
26. Pädevad asutused peavad kinnitama eiopa-le, kas nad järgivad või kavatsevad hakata järgima käesolevaid suuniseid, ning esitama mittejärgimise põhjused kahe kuu jooksul pärast tõlgete avaldamist.
27. Kui osutatud tähtjaks ei vastata, peetakse pädevaid asutusi aruandlusnõudeid mittetäitvaks ja nendest teatatakse.

Läbivaatamise lõppsäte

28. Käesolevad suunised vaatab läbi eiopa.